

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719201309
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1719201309.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobkyne: C.. S.J. I., Y. XXD, W. G. K., zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Polákom, Aleja Slobody 50, Dolný Kubín, proti žalovanej: T.na L., T. XX, D. N., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel BORIS, s.r.o., IČO: 36 863 319, Ružinovská 40, Bratislava, M. E. L., S. M. L. na L. L. M., na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 23.12.2019, č.k. 43C/32/2019-126, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeným konajúcemu súdu dňa 12.12.2019, domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa užívania nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie D. N., okres G., ako pozemok KN „C“ parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 81 m², pozemok KN „C“ parcela č. XXXX/X, záhrada, o výmere 353 m², pozemok KN „C“ parcela č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 148 m², stavba - rodinný dom so súpisným č. XXXX, postavený na parcele č. XXXX/X (ďalej aj ako „nehnuteľnosti“), ako aj povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov a úprav uvedených nehnuteľností, všetko do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia v konaní Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 43C/32/2019. Dôvodila, že je vlastníčkou nehnuteľností, ktoré žalovaná bez akéhokoľvek právneho dôvodu užíva, keď za taký dôvod nemožno považovať súhlas manžela žalobkyne, ktorý pre absenciu súhlasu druhého bezpodielového spoluvlastníka nehnuteľností považovala za neplatný právny úkon v zmysle § 145 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), nakoľko nešlo o bežnú vec vykonávanú manželmi.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s listinnými dokladmi predloženými žalobkyňou konštatoval, že žalobkyňa sa domáhala dočasnej úpravy pomerov z dôvodu, že žalovaná užívala predmetné nehnuteľnosti bez akéhokoľvek dôvodu, resp. s odvolávaním sa na súhlas jej manžela O. I., ako bezpodielového spoluvlastníka nehnuteľností. Žalobkyňa však považovala taký súhlas za relatívne neplatný právny úkon, keďže sa netýkal veci bežnej, ale nakladania so spoločnou vecou; v takom prípade bol potrebný súhlas oboch manželov.

4. Následne, vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, za aplikácie ustanovení § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c) a d), § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2 a § 332 ods. 1 C.s.p. dospel konajúci súd k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Žalobkyňa totiž riadne neosvedčila skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vrátane naliehavej

potreby úpravy pomerov požadovaným neodkladným opatrením. Súd prvej inštancie podotkol, že ochrany vlastníctva k veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov voči neoprávneným zásahom tretích osôb sa môže domáhať i len jeden z manželov, a to aj v prípade nesúhlasu druhého manžela, nakoľko každému zo spoluvlastníkov patrí právo k celej veci, obmedzené len rovnakým právom druhého spoluvlastníka. Každý z bezpodielových spoluvlastníkov je potom oprávnený podať žalobu o vydanie neoprávnene zadrživanej veci z bezpodielového spoluvlastníctva, a to aj v čase, keď už bezpodielové spoluvlastníctvo zaniklo, ale nebolo vykonané jeho vyporiadanie. I napriek tomuto konštatovaniu, žalobkyňa podľa mienky konajúceho súdu však neosvedčila trvalosť zásahu do majetkovej sféry zo strany žalovanej, keď neosvedčila, že v jej prípade nejde len o prechodné užívanie nehnuteľností na základe súhlasu jej bývalého manžela. Zároveň nepreukázala, na základe akej právnej skutočnosti žalovaná užívala predmetné nehnuteľnosti, tzn. aký právny úkon svojho bývalého manžela označila za relatívne neplatný.

5. Podľa mienky konajúceho súdu bránilo úspechu žalobkyne i to, že sa jej nepodarilo osvedčiť naliehavosť okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov pred rozhodnutím vo veci samej. Konajúci súd totiž zistil, že žalobkyňa je okrem nehnuteľností, ktoré boli predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vlastníčkou ďalších nehnuteľností, spôsobilých na bývanie, a to konkrétne rodinného domu so súpisným č. XXXX, na parcele č. XXX/XXX, katastrálne územie W. G. K.; rodinný dom pritom nebol zaťažený žiadnou ťarchou spočívajúcou napríklad v doživotnom práve užívania inej osoby. Konajúci súd mal týmto za preukázané, že žalobkyňa mala potrebu bývania riadne zabezpečenú.

6. O trovách súdneho konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že i keď mala žalovaná vo veci plný úspech, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia jej žiadne trovy nevznikli, a preto jej náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa a žiadala ho zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) C.s.p. Uviedla, že konajúci súd vyhodnotil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia izolovane od obsahu celého súdneho spisu, aj keď ho podala po začatí konania, pričom neprihliadal na preukázané skutkové okolnosti vyplývajúce z doložených listín, najmä na to, že žalovaná užívala dotknuté nehnuteľnosti bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Zdôraznila, že žalovaná odvodzovala svoje oprávnenie užívať nehnuteľnosti len od súhlasu jej manžela O. I., zachyteného v čestnom prehlásení zo dňa 06.09.2019, ktorý však pre absenciu aj súhlasu žalobkyne, ako druhej bezpodielovej spoluvlastníčky, považovala v zmysle § 145 ods. 1 a 2 v spojení s § 40 Občianskeho zákonníka za neplatný. Za tejto situácie, keď sa súd prvej inštancie síce vysporiadal s jej oprávnením domáhať sa ochrany vlastníckeho opráva k nehnuteľnostiam, tým, že zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia jej v konečnom dôsledku žiadnu ochranu neposkytol. Žalovaná pritom nepreukázala žiaden právny dôvod užívania dotknutých nehnuteľností, keďže nedisponovala jej súhlasom v nich bývať.

8. Žalobkyňa považovala zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia za rozporné i s princípom spravodlivosti, nakoľko v dôsledku nezákonného konania žalovanej, v spojení s účinkami uznesenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 23.07.2018 (ktorým jej bol zakázaný kontakt so žalovanou), bola fakticky vylúčená z akéhokoľvek užívania nehnuteľností, a to i napriek tomu, že splácala úver poskytnutý na ich nadobudnutie; tým podľa nej nastala hrozba nebezpečenstva vzniku škody veľkého rozsahu. Zároveň, v dôsledku týchto skutočností nemohla navštevovať svoje deti, ktoré sa v predmetných nehnuteľnostiach zdržiavajú, resp. majú svoje vlastné nehnuteľnosti v susedstve. S poukazom na tento skutkový stav mala preto za to, že dostatočne osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov, a tak splnila zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia; obsahom jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neboli pritom také obmedzenia, ktoré by sa vzhľadom na skutkovú situáciu javili ako neprimerané. V tejto súvislosti poukázala na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.12.2012, sp. zn. 5 Obdo 33/2012, ako i zo dňa 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012. Súd prvej inštancie podľa mienky žalobkyne poskytol ochranu konkubinátu pred manželským spolužitím, čím sa napadnuté uznesenie dostalo do rozporu s článkom 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky; konanie žalovanej totiž bez pochyby neoprávnene zasahovalo a zasahuje do rodinného života žalobkyne.

9. Žalobkyňa k odvolaniu pripojila fotokópiu strany 5 až 8 uznesenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 23.07.2018, sp. zn. 39Tp/15/2018, ktorým bola nahradená jej väzba dohľadom probačného a

mediačného úradníka a vo vzťahu k žalovanej jej bol uložený zákaz úmyselne sa priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zákaz kontaktu v akejkoľvek forme, vrátane elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

10. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne považovala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne a žiadala, aby ho odvolací súd potvrdil a priznal jej voči žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Podľa nej nebol naplnený predpoklad potreby úpravy pomerov, ktorá má byť bezodkladná, t.j. naliehavá a nevyhnutná. Súd nariadi neodkladné opatrenie spravidla v takej situácii, kedy strane hrozí vznik alebo rozširovanie škody alebo inej ujmy, prípadne, ak strane hrozí zhoršenie jej právnej pozície do takej miery, že sa jej viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Nesplnenie týchto podmienok v danej veci súd prvej inštancie správne vyhodnotil.

11. Žalovaná zdôraznila, že manželstvo žalobkyne s O. I., ktorý medzičasom podal na Okresnom súde Bratislava III návrh na rozvod manželstva (sp. zn. 62C/13/2019) síce zatiaľ trvá, avšak od októbra 2017 nežijú v spoločnej domácnosti, pričom žalobkyňa ostala bývať v spoločnom rodinnom dome v W. G. K., ktorý je plne zariadený a nezaťažovaný žiadnou ťarchou; manžel žalobkyne začal po dokončení výstavby nehnuteľností v D. N. tieto na základe spoločnej dohody so žalobkyňou výlučne užívať. Žalobkyňa pritom nikdy neprejavila reálny záujem bývať a užívať dotknuté nehnuteľnosti, ktorá okolnosť bola zrejme i z čestného prehlásenia O. I.. Žalovaná preto vyjadrila názor, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i konanie vo veci samej, bolo zo strany žalobkyne motivované celkom iným dôvodom ako ochranou jej vlastníckeho práva. Uvedenému malo nasvedčovať i to, že hoci v nehnuteľnostiach v D. N. býva a tieto užíva cca od mája 2018, žalobkyňa podala žalobu vo veci samej až dňa 08.07.2019, kým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia až dňa 12.12.2019. Podľa mienky žalovanej vzhľadom i na tento časový odstup absentovala potreba bezodkladnej úpravy pomerov.

12. Z návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia neboli zrejme ani ďalšie predpoklady, najmä tvrdené nebezpečenstvo vzniku škody veľkého rozsahu. Žalobkyňa sa totiž žiadnym spôsobom nepodieľala na akýchkoľvek nákladoch súvisiacich s vlastníctvom sporných nehnuteľností, vrátane splácania úveru poskytnutého na ich financovanie, keď všetky náklady (splátky úveru) v celom rozsahu uhradza a uhradza O.J. I., a to z vlastných finančných prostriedkov, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č.k. 17C/113/2018-26, bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. V neposlednom rade nedochádza užívaním nehnuteľností ani k obmedzeniu v stretávaní žalobkyne s jej deťmi, ktoré sú dospelé a majú zabezpečené vlastné bývanie; v nehnuteľnosti v D. N. sa zdržiavajú výlučne len za účelom návštevy ich otca O. I..

13. So zreteľom na všetky uvádzané skutočnosti žalovaná uzavrela, že žalobkyňa sa neocitla v situácii, kedy by jej hrozila alebo vznikala nejaká škoda, príp. by sa jej zhoršila jej právna pozícia alebo by dochádzalo k porušovaniu jej práv a právom chránených záujmov do takej miery, že by bolo nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery navrhovaným neodkladným opatrením.

14. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 26.03.2020 považovala skutočnosti uvádzané žalovanou za v celom rozsahu nepravdivé, zavádzajúce a účelové. Poukázala na to, že bez ohľadu na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, právoplatného dňa 08.11.2019, je naďalej bezpodielovou spoluvlastníčkou dotknutých nehnuteľností, ktoré žalovaná užíva bez právneho dôvodu; za taký dôvod pritom nepovažovala žalovanou tvrdenú dohodu ohľadne deľby užívania nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Taká dohoda by musela mať vzhľadom na dikciu ustanovenia § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu. Žalobkyňa nikdy neudelila písomný, či ústny súhlas k tomu, aby žalovaná užívala nehnuteľnosti v jej vlastníctve, také oprávnenie jej nevzniklo, a to ani na základe súhlasu druhého z bezpodielových spoluvlastníkov. Neplatnosť tohto právneho úkonu sa riadne dovoľala podaním žaloby vo veci samej, ako aj návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. V závere zdôraznila, že jej vlastnícke právo požíva ochranu v zmysle Ústavy Slovenskej republiky, a preto zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie porušil jej právo vlastníť majetok, ako aj právo na pokojné užívanie majetku, garantované Ústavou Slovenskej republiky.

16. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne dôvodné nie je.

17. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p. neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

19. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 325 ods. 2, písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

21. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

22. Nariadiť neodkladné opatrenie podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku je možné, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre ich nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. Preto je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, no je potrebné tieto tvrdenia osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov je pritom osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane.

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobkyňa žiadala uložiť žalovanej povinnosť zdržať sa užívania a akýchkoľvek zásahov do označených nehnuteľností. Vychádzajúc z tvrdení žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, so zreteľom i na skutočnosti vyplývajúce z listín, ktoré sú obsahom spisu, dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa neosvedčila skutočnosti odôvodňujúce potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v požadovanom znení.

24. Odvolací súd v prvom rade udáva, že pokiaľ žalobkyňa vytýkala súdu prvej inštancie, že na základe predložených dôkazov nedostatočne zistil skutkový stav, ktoré pochybenie malo vyústiť do nesprávneho právneho posúdenia veci, z obsahu súdneho spisu vyplýva, že jedinými dôkazmi, ktoré založila do súdneho spisu boli rozhodnutie Okresného úradu Pezinok, katastrálny odbor, zo dňa 26.03.2019, č. E. XXXX/XXXX, o povolení vkladu vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech žalobkyne a jej manžela O. I., na to nadväzujúci výpis z listu vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie D. N., okres G., ako aj neprehľadný sumár výňatkov z komunikácie s manželom O. I., ktorým popierala tvrdenia žalovanej o ich rozvrátenom manželstve. Je zrejmé, že tieto listinné dôkazy konajúci súd zohľadnil spolu s inými dôkazmi, založenými do súdneho spisu žalovanou, a tieto celkovo zhodnotil dospievajúc k záveru o nedôvodnosti návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia. V tomto smere súdu prvej inštancie nemožno vytknúť žiadne pochybenie. Odvolací súd zdôrazňuje (v zhode so závermi žalobkyňou citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nezisťuje všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia o veci, ale sa zameriava len na to, či žalobca aspoň v miere potrebnej osvedčil základné skutočnosti. Osvedčenie znamená zisťovanie najvýznamnejších, a teda nie všetkých

rozhodujúcich skutočností, ako je to pri dokazovaní vo veci samej. Žalobkyňa skutočnosti rozhodné pre nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčila.

25. Žalobkyňa okrem skutkových tvrdení týkajúcich sa neoprávneného užívania nehnuteľností v D. N. zo strany žalovanej, jej nesúhlasu s týmto konaním a námietky neplatnosti právneho úkonu, ktorým mal jej manžel povoliť žalovanej bývať v dotknutých nehnuteľnostiach, neuviedla totiž žiadne skutočnosti nasvedčujúce vzniku nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Túto okolnosť nemožno vyvodiť len zo žalobkyňou opakovaného deklarovania nesúhlasu s bývaním a akýmkoľvek užívaním nehnuteľností žalovanou, a to i prípadne neoprávneným, ktorá otázka bude predmetom ďalšieho dokazovania vo veci samej. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nijako nespochybňuje právo žalobkyne dovoľávať sa ochrany jej vlastníckeho práva, do ktorého rámca patrí i právo domáhať sa vypratania nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pokiaľ tieto niekto neoprávnené užíva; avšak len táto okolnosť, sama o sebe, bez osvedčenia takého konkrétneho konania žalovanej, ktoré by nasvedčovalo užívaniu a disponovaniu s nehnuteľnosťami spôsobom, v dôsledku ktorého by hrozilo žalobkyňi nebezpečenstvo vzniku ujmy, príp. materiálnej škody, na nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje. Je totiž nepochybné, a žalobkyňa to nijako nerozporovala, že spolu so žalovanou býva v označených nehnuteľnostiach jej manžel (t.j. osoba, ktorej rovnako svedčí postavenie bezpodielového spoluvlastníka nehnuteľností), kým žalobkyňa obýva inú spoločnú nehnuteľnosť v W. G. K.; jej bytová situácia je teda vyriešená a žalobkyňa nie je nevyhnutne odkázaná na pobyt a využívanie dotknutých nehnuteľností. Žalobkyňa tak neosvedčila nevyhnutnosť navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Zároveň nemožno prehliadnúť, že žalobkyňa, vedomá si toho, že deklarovany protiprávny stav trvá už od mesiaca február 2018, požiadala o bezodkladnú úpravu pomerov prostredníctvom súdu až návrhom zo dňa 12.12.2019, t.j. po roku a 10 mesiacoch, čo rovnako neosvedčuje naliehavosť a neodkladnosť žiadanej úpravy.

26. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie namietala, že v dôsledku užívania nehnuteľností žalovanou jej vzniká nebezpečenstvo škody veľkého rozsahu, resp. že sa nemôže stretávať s jej plnoletými deťmi, treba uviesť, že tieto skutočnosti neuviedla v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia; tieto tvrdenia žalobkyne preto ostali len v rovine ničím neodôvodnených a nepreukázaných tvrdení.

27. S poukazom na vyššie uvedené a jeho sumarizáciou možno uzavrieť, že žalobkyňa konajúcemu súdu nedôvodne vytýkala nesprávne právne posúdenie splnenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia; tieto sa žalobkyňi nepodarilo preukázať, keď v tejto fáze konania neosvedčila dostatočne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a tým potrebu rýchlej a neodkladnej úpravy pomerov strán sporu navrhovaným neodkladným opatrením. Odvolací súd preto po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, prihliadajúc na dôvody uvedené žalobkyňou v odvolaní, dospel k záveru zhodnému so súdom prvej inštancie, že neboli naplnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

28. Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, nerozhodol o náhrade trov odvolacieho konania, pretože žalobkyňa sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia po začatí konania vo veci samej, z dôvodu ktorého o nároku na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).